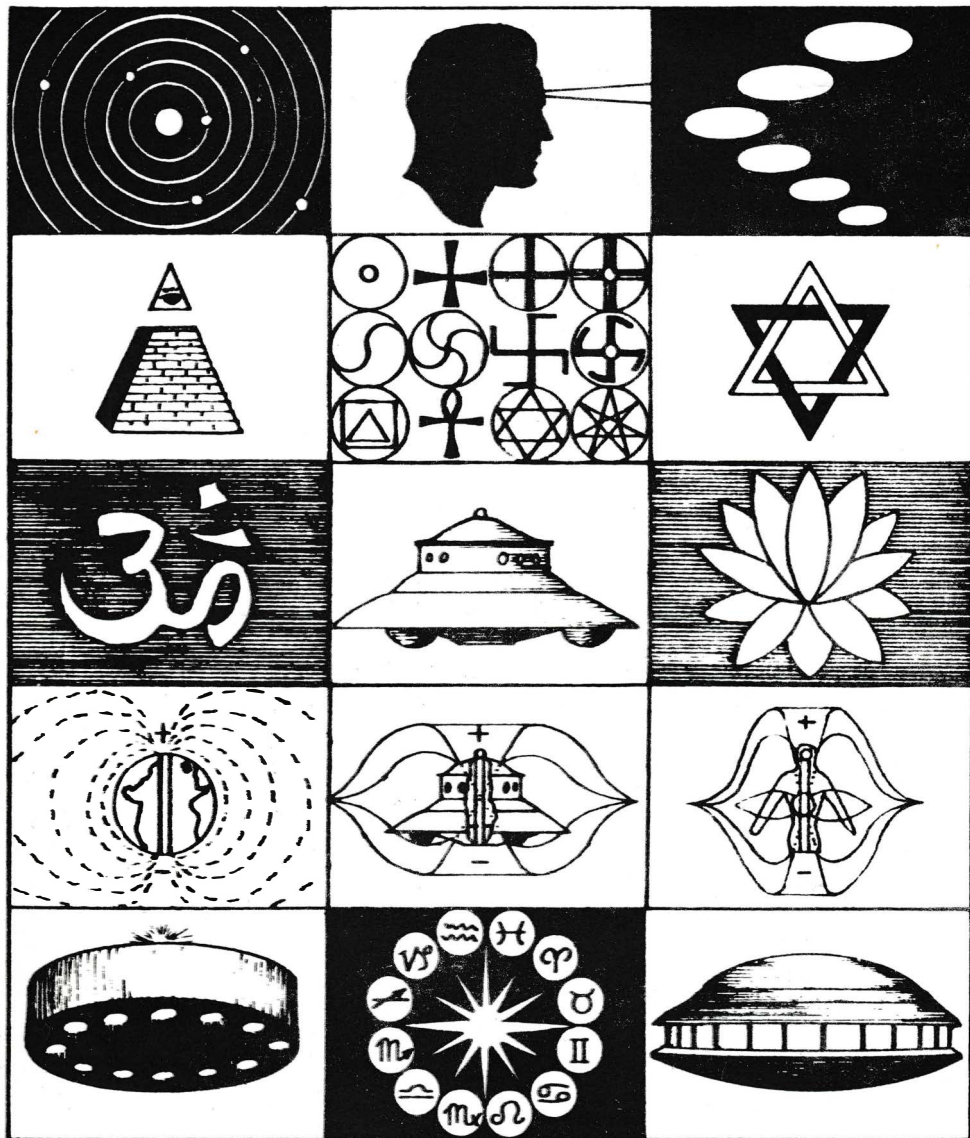

• FAKTA? •

NR. 1 - 1972

2. årgang

TIDSSKRIFT FOR FILOSOFI, FYSISKE OG
PSYKISKE FENOMEN OG UVANLIGE HENDELSER

XX

I N N H O L D :

Langtidsvarsel for Europa.....	side 1
Alfa Mark II og G-Meter.....	2
Historien og menneskehetens fremtid....	3
UFO-litteratur.....	10
Hvisking fra en annen verden.....	11
Leger og andre kvaksalvere.....	13
En barndomsopplevelse.....	15
Det kan ikke lenger være tvil om at UFO's eksisterer.....	17
Helbredelse gjennom UFO's.....	19
Hormoner øker intelligensen.....	21
Apene ble aggressive.....	22
Ukjent flyvende gjenstand på nært hold.	22
Åpent brev til dr. Edward U. Condon....	23

XX
XX

FAKTA? POSTBOKS 2720 - 5010 BERGEN - NORGE
Postgiro 32 17 52. Ansv. red.: A.Overholdt

S I D E N S I S T !

Det har vært en overveldende stor abonnementsfornyelse for 1972 på FAKTA?

Når vi tar i betraktning de uregelmessigheter med utsendelsen - og den trykkeri-tekniske kvalitet - takker jeg for den interesse og tillit man på denne måten har vist.

De få som ennå ikke har fornyet abonnementet, finner vedlagt en postgiro-innbet.blankett. Hvis de fortsatt vil motta bladet må kr. 20,00 innbet. snarest - idet et begrenset eksempl. trykkes av hvert nummer. (Om noen som allerede har betalt skulle få vedlagt krav, så ber jeg disse hurtigst skrive til meg, slik at en undersøkelse av hva som er feil kan bli foretatt.)

Det var meningen at bladet skulle trykkes i A4-format i år, men etter et forslag fra en nær slektning, oppsto bladet slik det foreligger nå. En praktisk løsning både for oppbevaring og lesning.

Det har - som de fleste nok er kjent med - vært en mengde UFOer observert over Skandinavia de første månedene i år. Noen spesielt uvanlige rapporter foreligger ikke. Den mest interessante vi har kjennskap til, bringer vi på side 22.

De fleste rapp. fra denne periode er ganske alminnelige - om lys som beveger seg i forskjellige retninger. En litt mere interessant iakttagelse har vi fra Stord, like utenfor Bergen, hvor en mann har sett et større sigarformet objekt, mørklagt, gjennom kikkert. Første gang da det gikk nordover, og andre gang da det en stund senere kom tilbake igjen og fløy sørover. Objektet ble fulgt av flere mindre fartøyer, og var svakt glødende andre gangen han så det. Fra samme område ble det for omtrent ett år siden observert et stort lysende kors midt på natten. Det lyste opp hele landskapet som det overfløy, og forsvant sydover utover havet.

Litteratur-oversikten på side 10 er noe mangelfull, idet vi ennå ikke har fått svar fra alle som leverer litteraturen. Vi kommer tilbake med en bedre liste så snart vi har alle oversiktene ihende.

Endel "klassiske" UFO-bøker på norsk og dansk er utgått fra forlagene, men det foreligger planer om gjenopptrykk på noen av disse. Vi skal forsøke å passe på når disse foreligger igjen. På svensk og engelsk er det ennå mulig å skaffe de mest kjente bøker, men oversikt også her må vi vente med til senere.

Vi har fått flere hyggelige brev siden de siste nr. ble utsendt. Vi takker for disse, og setter stor pris på å få kommentarer og ideer fra alle som skriver til oss. Det er flere som har påpekt at det ikke betyr noe hvorvidt bladet kommer ut akkurat annenhver måned - som opprinnelig var meningen. Dette synes vi er meget positivt, idet det ikke alltid passer like godt med å få fritiden til å strekke til. Det har hendt flere ganger at jeg har måttet ta dager av ferien til hjelp.

Fremover vil vi derfor basere oss på i første rekke å få ut 6 nr. pr. år, uten å ta så altfor store hensyn til tidspunktene. Dette er også fordelaktig, idet vi f.eks. like før dette nr. skulle utsendes, fikk artikkelen på side 23, og fikk dermed anledning til å ta med også denne. Alt det øvrige stoffet er forøvrig ting som er kommet oss ihende i år, forholdsvis ganske nylig.

Adressen til Denis Lindbohm, (artikkelen på side 11), er: Denis Lindbohm, Viborgsgatan 2 B, 213 61 MALMØ. Forfatteren, som husker flere av sine tidligere liv, har også fått utgitt en bok: JAGETS ELD. Den koster sv.kr. 15:88 + porto, og bestilles hos: Søkarens Forlag, Box 3063, 103 61 Stockholm 3. Forlaget utgir også et meget bra tidsskrift,

Asle.

LANGTIDSVARSEL FOR EUROPA.

Langtidsvarsler, for været, har jeg nå utgitt i henved 4 år, hva angår Nord-Norge. Disse varsler er bygget på et spesielt system, utarbeidet etter et likedan spesielt prinsipp for "bevegelser" mellom vår Sol og dens planeter, samt Jorden og Månen. Det vedvarende mildværet over Nordkalotten, skrev jeg i lokalpressen om allerede på ettersommeren 1971, og det har slått til mere enn jeg turde vente. Jeg har også sendt ut (før jul) varsler om vår over Nord-Norge - med temperaturstigning den 7. april. Danske observatører kan således holde seg underrettet og se om dette slår til. Derav kan man så ta sine forholdsregler, den som vil tro, for sommeren.

Omkring dagene 21. til 24. juni 1972, vil det brygge opp til en veldig varme over hele den nordlige halvkule. En passant kan jeg si at dette forhold bygger på planeten Venus - "i nedre samstilling med Solen" noen dager tidligere, samt endel andre astronomiske konstellasjoner. Som enhver vil skjønne, er dette et fenomen som er fastlagt i sin syklus allerede dengang da vår Sol og dens planeter fødtes, og kan ikke endres, hverken ved bønner eller påkallelser, f.eks. i kirker eller gudshus. Hendelsene heromkring, vil jo også treffe inn i en tid da vår verdensdel ingenlunde er istand til å ta imot en slik varmebølge. Jeg tenker her på forurensninger av elver, jordsmonn, hav og luft. Jeg tenker på industristrøk med deres røkspyende fabrikkpiper, på jernbaner som drives frem ved hjelp av fast og flytende brensel, på kjøretøyer til lands og til vanns. Jeg tenker også på lagrete matvarer og depoter, og alt dette som ikke er ordnet for å ta imot en hete verre enn i tropene. Det vil sannsynligvis oppstå stille vær og vedvarende høytrykk, hvilket vil bevirke at røyken legger seg ned og i ro, og gasser fra f.eks. kjøretøyer vil bevirke at områdene vil bli til gasskamre.

Hele naturen synes å ordne seg til å ta imot denne varmen. Isen som om vinteren ligger fra Island til Spitsbergen og derfra nedover forbi Bjørnøya og Hopen, den er allerede enten tint opp eller ødelagt av sørlige vinder og bølger, og man har kunnet konstantere at temperaturene i Ishavet fra desember måned av, har for det meste ligget over null grader.

Merkur-passasjen i slutten av mars, vil foreløpig bevirke at den is som da forefinnes i Ishavet, vil brytes opp og sendes med strømmen sørover til Norskehavet - og der hensmoldres allerede før juni måned er kommet. Det ser enn videre ut til at den andre Merkur-passasjen som kommer primo august, atter igjen vil forlenge varmen over Kontinentet, muligens snu det hele om til forferdelige uvær som dukker opp i Atlanterhavet, og pløyer nordover, med ytterligere tilførsel av varmluft fra områdene ved Gulfen.

På bakgrunn av dette som vi skulle ha i vente, anbefaler jeg at man så tidlig som i slutten av mai måned innstiller all utspying av røykmasser fra fabrikker og fra kjøretøyer. For det ser ut til at et hvert land, selv må ta på seg det som man har i sin midte av forurensninger. Herunder varsler jeg dessuten kollosale svermer av insekter, tildels med hjemsteder i Nord-Afrika, som vil trekke nordover kanskje allerede i slutten av april. Jeg anbefaler at man så tidlig som mulig begynner å legge merke til fuglenes adferdsmønster, likesom skogens ville dyr, for vi kan sikkert regne med at hekkingen vil tilta usedvanlig tidlig i år.

Arnold Lockertsen, Glavær,
Ringveien, 9000 TROMSØ.

UFO-detektorsystemet: ALFA MARK II og G-METER.

Etter mye forskning samt en del mystiske eksperimenter er det nå endelig lyktes å få ALFA MARK II ferdig.

Når man tenker på de dager, da ALFA MARK I ble demonstrert på Stevns, må det innrømmes, at det har skjedd en del siden da. Det område, som må sies å være skjedd mest på, er det elektroniske, da den elektroniske industri jo er i rivende utvikling.

Denne utvikling er det dratt fordel av i MARK II, da magnetisme er et meget vanskelig område å måle.

Hvordan er så dette klart? MARK II virker som en forsterker, men ikke en, som brukes til gramfon eller radio. MARK II forsterkeren arbeider på et langt lavere frekvensområde, fra 0,0006 Hz til 16 Hz, i motsetning til en alminnelig forsterker, som normalt har et frekvensområde fra 20 Hz til 20.000 Hz, (det hørbare område).

For å forklare virkemåten, må man forestille seg, at vi har en følespole, som består av en hel masse kobbertrådvindinger, nærmere bestemt ca. 7.000 vindinger. Her må det bemerkes, at det i detektoren er innbygget en liten spole med ca. 1.000 vindinger, som kan frakobles ved bruk av den store ekstraspole (L 1 A).

Magnetfeltet vil indusere en spenning i spolen, som føres via en kabel til detektoren. Her blir spenningen hakket i småstykker av en shopper. På den måte får vi en vekselspenning, som blir forsterket opp, blir integrert og ført til et hukommelses- og alarmtrinn. Kobler man det såkalte G-METER til, får man mulighet til å måle magnetfeltet direkte.

G-METERETS innbygde instrument er valgt ganske stort for å gi så god overskuelighet som mulig. Resultatet kan utleses i yA, 0 - 100. På den måte kan en overflyvning direkte nedskrives.

Vil man ha dette mere perfekt, er det laget en særlig utgang på G-METERET, hvor man kan tilslutte en X - Y skriver. På G-METERET finnes en digitalteller, som kan telle opp til 99 alarmeringer med lysende ciferrør (røde).

Sagt på en annen måte - vil De ikke ha begynnelsen til en hel målestasjon, men kun ønsker en detektor, arbeider MARK II utmerket alene. Med tiden er det vår tanke å kunne levere flere utbygningsmuligheter, som kan passe inn i detektorsettet, bl.a. en ultralydsdetektor og en strømforsyning, så hele stasjonen kan arbeide på 220 V nett-drift, i stedet for som nå, hvor den arbeider på batterispenning, som leveres i den såkalte Bat-Box.

En ting er glemt! Har De bruk for fjernalarmering, har ALFA MARK II en spesiell utgang, som kan styre en Walkie-Talkie.

Vi håper med alt dette, samt det, som kommer, å kunne gi et bidrag til den såkalte varslingskjede, som det er snakket så mye om, så en effektiv kartlegging av rummet over oss kan bli foretatt.

Vil De vite mere om prosjektet, er De velkommen til å skrive etter vår katalog, (mot kr. 1,00 i frimerker) til:

BENSØ PRINT, Vejlebrovej 88,
2670 Greve Strand, Danmark.

UFO - PR. ETIKETT'en:

"Flyvende Tallerkener er romskip", på norsk, engelsk og svensk, er nå gjenopprettet. Den kan fåes hos: Knut AASheim, Box 142, 2073 BØN. Prisene er som tidligere: 25 stk. kr. 9,00 - 50 stk. kr. 16,00 - 100 stk. kr. 30,00 - 250 stk. kr. 70,00 - 500 stk. kr. 130,00. Prisene inkluderer portofri forsendelse, minimumsbestillingen er på 25 stk.

Universitetslektor Olav Vedeld, Historisk institutt:

HISTORIEN OG MENNESKEHETENS FREMTID

Tittelen på denne kronikken lyder sikkert både uklar og pretensiøs. I det minste er det et hasardiøst foretakende å spå noe om fremtiden på grunnlag av historisk erkjennelse. Men jeg vil gjerne først forklare hvorfor jeg har valgt en slik formulering.

Etter min mening lever vi nå i dag i den mest avgjørende og kritiske periode i menneskehetens historie. Ingen generasjon har noensinne i sin levetid vært vitne til slike endringer i menneskets livsforhold. Og disse endringer som skyldes den teknologiske og vitenskapelige utvikling, fortsetter i et akselererende tempo, ja i et tempo som gjør det nødvendig å spørre: Greier vi mennesker rent mentalt å følge med? Greier vi å oppfatte nok data fra de ulike vitenskapers fremstøts-spisser til å kunne sette sammen for oss selv et begripelig helhetsbilde av vår virkelighet? Greier vi og de som deltar i avgjørende beslutningsprosesser, å følge med såpass at vi og de forstår hva som skjer med menneskeheten og dens hjem, vår klode? Eller er det så at teknikken er i ferd med å løpe fra oss, slik at vi ikke lenger greier å kontrollere den?

Menneskehetens historie er identisk med menneskets kamp for å underlegge seg naturen såpass at livet kunne opprettholdes og reproduseres med det som mennesket kunne tyne ut av naturen. Opp gjennom tidene kan historien berette om hvorledes mennesket var i naturens vold. Naturkreftene kunne til tider reise seg i all sin velde og knuse hele samfunn, hele folk, ja, hele kulturer. Men mennesket som art har aldri vært truet.

I dag er vi nødt til å erkjenne at iallfall den tekniske mulighet for utslettelse av arten homo sapiens foreligger. I dag ligger det lagret kjernefysiske våpen med en sprengkraft mer enn tilstrekkelig til å ødelegge alt liv på jorden. I laboratorier er bakteriologiske og kjemiske "våpen" utviklet som ville kunne utløse katastrofer av hittil ukjente dimensjoner om de ble sloppet løs. Naturen er altså ikke lenger menneskets herre. Nå er det mennesket som kan legge naturen øde.

Den fine balanse mellom natur og liv, den økologiske balanse, er brakt ut av likevekt ved menneskets inngrep. Kanskje det aller største inngrep skjedde ved at Pasteur og andre biologer erklærte krig mot micro-organismene og dermed innledet en endring i menneskets historie som trolig vil vise seg å få enda mer drastiske og vidtrekkende følger enn de tekniske oppfinnelser som ble gjort av James Watt, Edison og Wright-brødrene tilsammen: Befolknings-eksplosjonen er den annen faktor som gir oss grunnlag for å hevde at menneskeheten står ovenfor en krise som er helt enestående både i natur og i størrelsesorden i menneskehetens historie: Mens menneskets evne til å drepe kan true med total avfolkning av vår klode, truer menneskets evne til å formere seg med total overbefolkning.

Disse to faktorer henger sammen forsåvidt som farene for utløsning av ødeleggelsesfaktoren vil øke formodentlig proporsjonalt med veksten av jordens befolkning. To andre faktorer hører med i det samme problemkompleks: de økende befolkningsmasser og det økende tempo i den teknologiske utvikling har ført til rovdrift på vår klodes ressurser og til en foreløpig ukontrollert forurensning av jord og himmel slik at vi risikerer å frata kommende generasjoner livsmuligheter.

Teknologien er i ferd med å umenneskeliggjøre livet ved at stadig flere millioner blir tvunget inn i enorme slumstrøk i storbyene. Fordi vi ikke har maktet en synkron styring av samfunnsutviklingen,

har vi skapt maskiner og automatikk så raskt at stadig flere millioner presses ut i arbeidsløshet.

Disse fire faktorer, befolkningsekspløsjonen, den kjernefysiske trusel, ressursproblematikken og miljøforringelsen forteller oss at hele menneskeheten - om vi nå lever i et i-land eller u-land - står overfor en felles fare av en art og et omfang som mennesket aldri tidligere har stått overfor. Tilsammen utgjør de uoverskuelige problemer og frembyr ikke bare sannsynlighet for en enorm økning i menneskelig lidelse innenfor nær framtid, men endog mulighet for hel eller delvis utryddelse av menneskelivet på jorden. Dette som her sies, har vært sagt før og gjentakelse synes å sløve vår oppmerksomhet heller enn å skjerpe den. De fleste tenkende mennesker er klar over at der er slike problemer, men de synes ikke å være klar over størrelsesordenen av problemene og hvor akutte farene er. Vi beveger oss mot et klimaks som ikke er hundreår, men tiår fremfor oss, godt innenfor levetiden til dere som nå hører på meg. Når det altså er et faktum at selv den tenkende minoritet blant folk i dag ikke synes å være fullt klar over hva som er i ferd med å skje, er trolig grunnen den at selv om vår fantasi er villig til å akseptere at ting forandrer seg, så er vi ute av stand til å fatte farten i forandringene - og fremfor alt er vi ute av stand til utfra et totalbilde av vår samtid å kunne ekstrapolere utviklingstendensene inn i den nære fremtid, delvis på grunn av fantasifattigdom og delvis fordi vi ikke tør.

De vitenskapsmenn som tidligst og sterkest har reagert, er biologene. En rekke verdenskjente biologer har undertegnet en rapport som ble oversendt De forente nasjoner i fjor - Menton-rapporten - hvor de fremstiller problemene like sterkt som jeg har gjort det her. Reaksjonene har vært påfallende få. Dette tyder på at informasjonene ikke har rukket fram. De fulle implikasjoner av problemene har ikke sunket inn i menneskenes sinn. Og det er kanskje ikke så merkelig likevel, fordi vi alltid har tatt det for gitt at menneskeheten har fått seg uødélighet skjenket og vi også har fått grundig innprentet idéen om at fremskritt for menneskeheten er noe som er nødt til å fortsette for alltid når det først har kommet i gang.

En innsikt av så revolusjonær karakter kan ikke erverves med én gang. Der er inkubasjonsperioder. Tenk bare på hvor lang tid det tok før Kopernikus' idéer om jordens bevegelse ble allemannseie. Til dags dato finnes der mange som betviler at jorden er rund til tross for de satellitter som jevnlig hvirvler omkring den.

Derfor ser jeg det slik at det første og viktigste som må gjøres er å øke informasjonen. - Løsninger kan ikke en gang tenkes på før folk er klar over problemenes størrelsesorden. Bare ved økt informasjon kan den politiske vilje skapes som er nødvendig for å oppnå endringer i verdiprioriteringen og for å oppnå den overføring av kapital og ekspertise til u-landene som må til dersom vi skal ha håp om å stanse befolkningsekspløsjonen og løse de enorme problemene i den tredje verden.

Som naturlig er, fordi den er forfattet av biologer, har Menton-rapporten - (som jeg ber alle skaffe seg) - konsentrert seg mest om ressursproblematikken og miljøforringelsen. Som historiker er det kanskje mer naturlig for meg å legge hovedvekten på de politiske, sosiale - og dermed altså de historiske aspekter. Jeg vil forsøke å sette disse 4 faktorer i en historisk sammenheng. Det er jo det historikere har til oppgave: å presentere fortidens problemer, å forklare hvorfor de oppsto og vise hvordan de ble løst og hva løsningene - om gode eller dårlige - førte til.

Vi vil gjerne forstå hvorfor utviklingen tok nettopp den kurs den gjorde og forklare kreftene som virket i menneskelige samfunn.

Når dette er vår vitenskaps oppgave, burde det også interessere oss å forsøke å følge trekk fra fortiden, gjennom nåtid og inn i fremtiden og spørre som så: "Hvis disse utviklingstrekk og tendenser fortsetter, hvordan vil da menneskenes lødd bli i den nære fremtid? Hvordan vil menneskets skjebne være - om bare en generasjon lenger fremme - i år 2000?"

Den første faktor som det kanskje er aller viktigst å se på historisk bakgrunn er befolkningsekspløsjonen. En kurve over verdensbefolkningen er blitt sammenliknet med et jettfly som tar av: I den lange tiden siden steinalderen beveger kurven seg nær og langs tidsaksen.

Omkring Kristi fødsel er befolkningen blitt beregnet til ca. 250 millioner. Omkring 1650 var den doblet til ca. 500 millioner. Nå har hjulene forlatt bakken og flyet setter nesen mot himmelen. I 1850 en ny fordobling og den første milliard var nådd. Her var det at Pasteur grep inn og forstyrret den økologiske balanse for menneskeheten. I 1930 hadde befolkningen igjen fordoblet seg til to milliarder. Tidlig i 60-årene passerte vi 3 milliarder og fordoblingsperioden hadde sunket fra 1,500 år til omkring 35 år. Det tok altså menneskeheten over en million år å nå 3 milliarder - drøye tredve år til å fordoble tallet.

Ved inngangen til 1970-årene lå verdens befolkning på ca. 3,6 milliarder mennesker. Den årlige tilveksten har de siste år ligget rundt 70 millioner. I 1970 ble ca. 120 millioner barn født, ca. 50 millioner mennesker døde, nettotilveksten var ca. 70 mill. eller ca. 20 pr. tusen. En årlig tilvekst på 20 pr. tusen eller 2 prosent betyr at befolkningen fordobles på 35 år.

Dersom vekstraten holder seg konstant, vil verdensbefolkningen i år 2000 - det vil si når våre dagers 16-åringer er så gammel som jeg - være ca. 7 milliarder mennesker. Denne beregningen er altså basert på en gjennomsnitts global rate på 2%, omkring 1% i de industrialiserte land (Japan f.eks.), 3% eller mer i de fleste u-land (Pakistan 5% fødselsrate, 3,3% vekstrate). India som i 1965 hadde 450 millioner vil ha 900 millioner munner å mette i 2000. Kina med en befolkning i 1966 på 750 mill. vil dersom den nåværende vekstrate fortsetter, ved slutten av hundreåret ha en befolkning like stor som hele verden hadde et hundreår før (ca. 1,5 milliard).

Denne eksplosjon er ledsaget av en implosjon - en masseinnvandring fra landsbygdene til byene. Den er ikke forårsaket av et tilbud om bedre betalt arbeid, men av et desperat håp om en eller annen leilighetsjobb eller om en eller annen slags regjeringsunderstøttelse. Calcutta vil - dersom den nåværende tendens fortsetter, ha mellom 40 og 60 millioner i år 2000. Det sier seg selv at en slik konsentrasjon av nød og elendighet bare kan få eksplosive konsekvenser.

Vender vi tilbake til kloden som helhet, er utsiktene som følger: 7 milliarder i 2000, 14 milliarder i 2035 og 25 milliarder hundre år fram fra i dag. Hundre år er historisk sett ingen særlig lang periode. Men lenge før slike tall er nådd, har befolkningspresset nådd en størrelsesorden som vil ha utløst en katastrofe.

Hvor mange mennesker mener man så vår klode kan tåle? Jeg har sett såkalte vitenskapelige beregninger som har slingret mellom 10 og 20 milliarder. Men problemet her er at enhver beregning må baseres på så mange variabler at regnestykket blir lite å stole på. Først og fremst avhenger det av hvilke levestandard menneskene i neste generasjon skal tillate seg å ha og hvordan velstand og ressurser skal være fordelt mellom dem. Hvis verdensbefolkningens levestandard skal bli som u-landenes i dag, vil nok jorden tåle langt større menneskemengde enn i dag. Men dersom alle skulle forbruke så mye pr. individ som f.eks. vi gjør her i Norge, ville

vel jordens bæreevne allerede i dag være overskredet. Det har vært talt og skrevet mye om "den grønne revolusjon". Mange er de som har trodd at den ville løse verdens matproblem. Rent bortsett fra at innføringen av disse nye kornslag, kombinert med økt bruk av kunstgjødsel, har økt den politiske og sosiale spenning i mange u-land, så har propagandaen omkring den skapt en optimisme som det ikke finnes grunnlag for. For å illustrere hva jeg mener, kan vi sammenlikne den grønne revolusjon med innføringen av matpoteten i Norge etter 1815. Vi ser av kurven over befolkningsveksten hvordan poteten løftet "taket", den ga muligheter for noen tusen mennesker til, inntil gevinsten var spist opp og problemet ble enda større. Dette skjedde i første halvpart av forrige hundreår da Norge var et u-land. Vi har i likhet med de andre i-land hatt en omstilling fra høy dødelighet og høy fruktbarhet til lav dødelighet og lav fruktbarhet over en 150 års periode. Det ga oss tid. Likevel var det nære på at befolkningspresset hos oss skulle ha knust vårt samfunnssystem. Vår sikkerhetsventil var utvandringen til Amerika. 3/4 million nordmenn dro i forrige hundreår. England kunne befolke Canada, Australia, New Zealand med sitt folkeoverskudd som på det høyeste i forrige hundreår var forårsaket av en vekstrate på 1,6. U-landene har i dag en vekst på over 3% og har ingen steder å sende overskuddet. Tvertimot flokker menneskehordene seg sammen i slumstrøk i storbyene.

Våger vi å forestille oss hva som vil måtte komme til å skje? La oss vurdere prospektene så nøkternt vi kan. La oss våge å ekstrapolere og vurdere hva som kan skje med verden dersom befolkningsveksten fortsetter som nå i de neste 35 år, først i u-landene, og så hos oss i i-landene. Vi vet at menneskemassers atferd er preget av stor irrasjonalitet. Mennesker som forlengst har innsett at de intet har å tape - uten livet selv - vil være en uberegnelig faktor for stabilitet og orden i de ulike samfunn. De mest ekstreme ideologier vil finne grobunn. All sannsynlighet taler for at den politiske og sosiale spenning blir utløst i kriger som i sin tur blir ledsaget av hungerkatastrofer og epidemier av hittil ukjente dimensjoner. Krigen mellom Pakistan og India ser jeg på som bevis for at katastrofetilstander faktisk allerede har begynt. I Bangladesh fins et av jordens aller tettest befolkete områder. Befolkningen har økt fra 40 millioner i 1945 til 75 mill. i dag. 30 millioner trenger øyeblikkelig hjelp. Her og i Calcutta-området er trolig folkepresset det sterkeste på jorden.

Gapet mellom de fattige u-land og de rike i-land øker år for år. (Vi - de rike som utgjør under 20 pct. av jordens befolkning, forbruker 80 pct. av jordens samlede inntekter.) Den politiske spenning øker tilsvarende. Vi risikerer å få en samling av verdens proletarnasjoner under Kinas lederskap med front mot det rike hvite Vesten. Dette vil i tilfelle ble en konfrontasjon også med sterke rasemessige overtoner.

Hvordan vil vi - det rike hvite vesten, reagere? Her tror jeg det vil bli tale om ulike faser. Den første - som vi nå befinner oss i, vil jeg kalle den veldedige eller humanitære fase. Humanitær hjelp vil bli ydet - FN er allerede i realiteten redusert til en humanitær hjelpeorganisasjon. Valget av ny generalsekretær bekrefter dette. I storstilte aksjoner vil mat og medisin bli overført. Men like lite som veldedighet kunne løse våre sosiale problemer i forrige hundreår, vil slike aksjoner løse u-landenes fundamentale problemer.

Etter en overgangstid vil folks giverglede til slike aksjoner trolig bli slitt ut fordi nøden og elendigheten vil anta forferdelige dimensjoner. Så etter den humanitære fase, vil trolig hva jeg vil kalle introversjonsfasen inntre: Et flertall av

Vestens folk vil snu seg bort fra nøden og elendigheten. Flertallet vil hevde at det så allikevel ikke nytter. Flertallet vil trolig hevde at ansvaret for nøden og elendigheten må plasseres i u-landene selv. Det er deres egen skyld at de er så fattige. Vi vil trøste oss med stereotypier om de dovne og ansvarsløse raser. Man vil hevde at vi heller må løse våre egne problemer. Vi vil i stigende grad bli opptatt av de problemer vår velstand skaper. Overfoldsproblemer vil oppta oss mer enn syndflodsproblemer. Men en slik introversjon vil måtte rettferdiggjøres med en ideologi. Flertallet vil ha rett til å hevde at vår kulturform må sikres for oss selv og våre barn. Trolig vil holdninger utvikle seg som vil være i nær slekt med dem vi finner i dag hos den hvite overklasse i Sør-Afrika. Vi kan risikere en global apartheidpolitikk. Vi vil utvikle ett sett verdier som menneskeverd, toleranse og humanisme for oss, og et annet sett for de fattige medmennesker av andre raser. Nå vil der være et varierende mindretall i de hvite velstandsstater som ikke har robust nok samvittighet til å følge en slik politikk. Derfor vil trolig den politiske spenning øke også i i-landene i tiden fremover. Polariseringen vil tilta.

Ekstreme ideologier vil få gode vekstmuligheter både på høyre og venstre side av det politiske spekteret. Hvor lenge denne fase vil vare, er umulig å forutsi. Men før eller siden kan der være fare for at den tredje fase, som jeg vil kalle den aggressive, vil inntruffe. Dette kan skje den dag vi - det rike hvite Vesten - Sovjet medregnet - virkelig føler oss direkte og alvorlig truet. Innen den tid kan meget vel liknende ideologier som nazismen og facismen ha erobret et flertall som vil være villig til å utløse geno-cid i det ytterste forsvar for den kulturform de ser truet. For bare 30 år siden ble et folkemord begått midt i hjertet av Europas kulturområde. Presedensen er klar og nær.

En annen utviklingstendens hører med til disse dystre perspektiver. Jeg sikter til menneskehetens ødeleggelsespotensial, menneskets rent tekniske evne til å drepe. Jeg tror at hvis vi laget en kurve over denne utvikling, ville den ha en påfallende likhet med kurven over befolkningsveksten. La meg summere opp så kort som mulig utviklingen fra Håndsteinen som knuste skallen på steinalderrivalen, til kastevåpen, til pil og bue, armbrøst, krutt og kuler osv. Etter den 1. verdenskrig beregnet statistikerne at gjennomsnittlig krevdes 10.000 geværkuler eller 10 artillerigranater for å drepe en soldat. Bombene som ble sloppet fra flymaskiner, veide noen få kilo. I 2. verdenskrig utviklet man de såkalte block-busters som kunne ødelegge et helt bykvartal. De hadde en ødeleggelseskraft som tilsvarte 20 tonn TNT. Den første Hiroshimabombe - som krevde 100.000 liv - tilsvarte 20 tusen tonn TNT. Ti år senere eksploderte den første vannstoffbomba som tilsvarte 20 millioner TNT. Mens jeg nå taler, lagres omkring på kloden bomber som tilsvarende 100 mill. tonn TNT. Og rykter går om en "gigant"bombe - et kjernefysisk våpen tilsvarende en milliard tonn TNT. Hvis et slikt monstrum ble detonert noen 100 km fra USAs kyst, ville den kunne skape en flodbølge som ville skylle over kontinentet og en eneste av disse kunne sette Europa på sekunder tilbake til steinalderen. Vi har Kobolt-bombe som vil kunne sende en dødbringende sky i evig kretsgang omkring vår klode. Vi har også bakteriologiske våpen som kunne utløse epidemier av hittil ukjente og utrolige dimensjoner.

Den merkelige situasjon har altså kommet - helt enestående i menneskehetens historie - at vi både står ovenfor muligheten for fullstendig overbefolkning av vår klode og samtidig foreligger det tekniske muligheter for fullstendig avfolkning og endelig ødeleggelse av hva mennesket hittil har utrettet. Dette gir meg rett til å hevde hva jeg sa innledningsvis at menneskeheten i dag lever på selve historiens hengsle - en tid mer enestående og avgjørende enn noensinne tidligere. Før vannstoffbomba måtte

enhver lære seg til å leve med tanken om egen død, fra nå av må menneskeheten lære seg til å leve med muligheten for artens død.

Vi kan ikke heller ensidig rette anklagen for befolkningstilveksten til u-landene. Forholdet er jo det at hver enkelt av oss i den rike del av verden utgjør en langt sterkere belastning for jordens bæreevne enn et individ i India f.eks. Hver enkelt av oss forbruker mange ganger mer mat og råstoff og vi forurensner vår jord kanskje 50 ganger mer enn en inder gjør. Professor Ehrlich (biolog ved Stanford University) har foretatt en beregning som går ut på at USAs befolkning vil øke med 75 millioner innen utgangen av dette hundreår. Disse mennesker vil utgjøre en belastning på verdens økosystemer som vil tilsvare den belastning som 3,7 milliarder indere ville bety. Det er mulig at professor Ehrlich tar for sterkt i. Men så mye kan vi si: Hvis u-landenes folk skulle leve så lenge som vi, hvis de skulle spise og kle seg som vi, forurense som vi, ville trolig jordens bæreevne allerede i dag være overskredet.

På bakgrunn av slike perspektiver kan vi slå fast følgende: Hvis disse utviklingstendenser på de 4 faktorerens områder som her er nevnt, fortsetter i den nære fremtid, da er vi på en klar og utvetydig vei mot katastrofen.

En slik erkjennelse kan vel lett føre rett inn i selvoppgivelse og handlingslammelse og gi grobunn for en ny selvmedlidende fin du siécle-pessimisme og fatalisme. Dette er vi etter min forstand nødt til å risikere. Vi kan ikke lenger tillate at ren og skjær uvitenhet skal drive oss mot undergangen. En opinion må skapes sterk nok til å utøve det politiske press som er nødvendig for drastiske og modige handlinger som kan endre utviklingstrendene bort fra kollisjonskursen.

For min del tror jeg fortsatt på en appell til menneskelig fornuft, vett og forstand - vi har for øvrig intet annet å stole på. Dersom alle ressurser, teknisk know-how og organisasjonstalent kunne bli satt inn i storstilte aksjoner i global målestokk, må der fortsatt være muligheter for våre barnebarn. Livsviljen er sterk og når vi har kommet så langt at det er blitt klart for flertallet at vi står ovenfor et være eller ikke være for menneskeheten, må selve selvoppholdelsesdriften settes i funksjon, da bør vi kunne vente at der også vil være politisk vilje og evne til å handle. Slik vil vi gjerne trøste oss, slik vil jeg gjerne tro, men forutsetningen for at det skal gå slik, er at folk får vite. Ingen løsning kan tenkes ut, før man har innsikt i problemene. Derfor er informasjonsarbeidet så viktig. Derfor hviler det et tungt ansvar på alle som har muligheter til å informere og som ikke gjør det.

Det er vanskelig å gi avkall på den tro som mer enn noe annet har gjennomsyret Europas kultur fra 1700-tallet av, fremskrittstroen og fremtidsoptimismen. Den har vært både en forutsetning og stimulans for Europas bedrifter. I dag må vi lære å innse at denne troen ikke kan taes for gitt. Fremskrittet kan fremfor alt ikke måles i materielle verdier alene, i 5-6 pct. årlig økning av bruttonasjonalproduktet. Vi kan spørre oss hvor lenge vi må vente før en ansvarlig politiker kan gå inn for redusert økonomisk vekst og redusert utnyttelse av naturressursene i Vesten uten dermed å begå politisk harakiri?

I dette foredrag er et dystert fremtidsbilde blitt presentert. Men det må presiseres at forutsetningen for det er et uttrykkelig hvis - hvis utviklingen fortsetter som nå. Vår vei fram er ikke determinert. Vi har vår frihet til å handle, til å endre kurs. Om farene aldri har vært større for menneskeheten, har aldri heller mulighetene vært større. Hvis vi f.eks. skulle trekke opp en kurve for utviklingen innen vitenskap, teknikk og menneskelig

kommunikasjon, ville vi også her få et liknende mønster som for befolkningskurven. Trolig er 90 pct. av alt vitenskapelig arbeid som i det hele er utført, prestert i den siste 50 års-perioden. 90 pct. av alle vitenskapsmenn som i det hele er født, lever nå. Ser vi på utviklingen av den menneskelige evne til å anvende kraft, får vi igjen den lange flate kurvestrekningen fra steinalderen til omtrent for 5000 år siden. Med oppfinnelsen av vektstangen, taljen og andre enkle mekaniske innretninger, ble menneskets muskelkraft fem eller ti-doblet. Så ville kurven igjen være nokså horisontal inntil oppfinnelsen av dampmaskinen for 200 år siden. Fra da av får vi den samme historien: Stadig brattere stigning. Fra elektrisitet til atomspaltingen. Se så på kommunikasjonsutviklingen. For 150 år siden kunne den menneskelige kropp ikke flyttes forttere enn hesten kunne løpe og vinden blåse et skip over havene. Så innenfor et eneste hundre år kom dampskipet, jernbanen, bilen, luftskipet, flymaskinen, raketten og romskipet. Telegrafene, telefonen, grammofofonen, radioen, radar, fotografiet, kinoen, televisjon, telstar-satellitter. Da min far var så ung som dere, greide Wright-brødrene å holde seg i luften et helt minutt i sin flymaskin. Før jeg dør, har vi kanskje nådd Venus og Mars. Jules Verne skrev sin bok om jorden rundt på 80 dager. I dag kan den rundes på 80 minutter. Ingen menneskegenerasjon har noen sinne vært vitne til slike

fundamentale forandringer. Dette burde si oss at vår vitenskap og teknologi kan gi oss mulighetene. Mentonrapporten konkluderer med et handlingsprogram som meget kort går ut på følgende:

For det første: Massiv forskning må settes inn omkring de problemer som truer menneskehetens eksistens. De fortjener en høyere prioritet enn atom- og romforskningen som tappet USA og Sovjet for hundre milliarder dollar i 1960-årene.

For det andre: Stoppordre på teknologiske nyvinninger hvis virkninger ikke kan forutses, og som ikke er av avgjørende betydning for at mennesker skal overleve.

For det tredje: Sterkere forurensningskontroll, og reduksjon av ressursforbruket.

For det fjerde: Mer effektive programmer for å demme opp for befolkningsveksten i alle strøk av verden. Utjevning av forbruksnivået mellom de privilegerte klasser og mer likelig fordeling av mat og andre goder, nasjonene imellom.

For det femte: Avskaffe krig og ødeleggelse av kjernefysiske og kjemiske og biologiske våpen.

Mentonrapporten slutter slik: "Jorden som har forekommet oss så stor, er blitt liten. Vi lever i et lukket system, og vårt, såvel som kommende generasjoners liv, avhenger helt av jorden og av våre medmennesker. De mange ting som skiller oss er derfor uendelig mindre betydningsfulle enn den innbyrdes avhengighet og den felles fare som forener oss. Det er derfor sant i mer enn en forstand at mennesket bare kan bevare jorden som sitt hjem ved å bryte ned skranker. Det kan vise seg enklere å finne løsninger på forurensningens, sultens og krigens aktuelle problemer, enn selve formelen for det samarbeid som skal bringe løsningen. Men vi må nødvendigvis begynne".

Foreløpig har som allerede nevnt denne rapporten fra 2100 biologer vakt nedstemmende lite oppmerksomhet. Der er fortsatt så mange ideologiske, religiøse og politiske hindringer i veien for i det hele tatt å ta opp problemkomplekset. Jeg kan her bare nevne pavens holdning til prevensjon og vårt eget bispekollegiums stilling til abortproblemet. Fremfor alt vil det være nødvendig å få løftet hele problematikken ut over de gamle ideologiske motsetninger. Så

lenge venstrekreftene blåser i verdensrevolusjonens basuner og så lenge høyrekreftene vil tviholde på privilegier og status quo - og kreftenes frie spill i økonomien, vil vår klode fortsette å rase mot de siste spørsmål.

I-landenes dilemma er at de på den ene side må gå aktivt inn for å redusere befolkningsveksten i de fattige land. Det kan betinge et formynderskap. Ingen hjelp kan bli effektiv uten innpass og respons i u-landene. Situasjonen kan bli så alvorlig at man kanskje må gripe inn med makt.

På den annen side må vi redusere vår egen forsøpling og utplyndring av naturen, hvilket betyr redusert rikdomsvekst. En slik dobbel oppgave å hjelpe - noen vil si tvinge andre - og bremse oss selv, vil bli de rike landenes utfordring. Dersom våre politikere ikke makter å møte denne utfordring, kan det fremtidsbilde jeg har tegnet opp, vise seg å bli såre realistisk. Til politikernes forsvar bør det sies at det jo er mye lettere for vitenskapsmenn, planleggere og teknokrater som kan arbeide ut fra en faktisk erkjennelse, der en et godt stykke på vei kan sjalte ut en rekke irrasjonelle faktorer. Politikere må arbeide med mange handikap. Han må overvinne hos sine politiske tilhengere følelsesreaksjoner, menneskelig treghet, psykologiske og moralske hemninger, økonomiske og prestisjemessige egeninteresser osv.osv. I et demokrati må et flertall ville de løsninger som vitenskap og planlegger-ekspertise sier er nødvendig. Det er de politiske lederes første plikt å sørge for at så skal skje. En katastrofe av slike dimensjoner menneskeheten står overfor, kan ikke avverges ved populære midler.

SLUTT.

UFO-LITTERATUR:

Redegjørelse om Fl.Tall.(2 foredrag, stensil) D. kr. 5,00.
Fl.Tall. i profetisk lys (filosofisk foredrag, stensil) D.kr. 5,00.
UFO-studiehefte (fotos + forkl. om Fl.Tall.) D. kr. 2,50.
Livsvidenskap (boktrykk, kun innb.) D. kr. 30,00.
Hva sier Bibelen om vår tid? (Stensil) D. kr. 0,50.
De primære betingelser for liv & Planterne (stensil) D. kr. 3,50.
Grønne mænd på Månen (Stensil) D. kr. 2,50.
Amerikansk generals kontakt med rummennesker (stensil) D.kr. 0,50.
Filmstrip med 50 fotografier fra Månen visende en lang rekke interessante detaljer som vann, bygningsverk, tegn, objekter som beveger seg på overflaten og over overflaten m.m. Fremstilt, så alle 50 bilder kan monteres som dias. Det medfølger et teksthfte med beskrivelse av NASA numre og posisjoner samt forklaringer på våre oppdagelser....D. kr. 80,00.

Bestilles hos: Major H.C. Petersen, IGAP, Tværhøve 6, Mølholm,
7100 VEJLE, Danmark.

Jordiske Flyvende Tallerkener av Birgit Thiede, D. kr. 8,00.
UFO-sag...mere end rapporter! Særlige aspekter i
UFOSAGEN av John Keel. D. kr. 10,00.
Spøgelsesraketterne av Willy Wegner (hefte fra DUFOC) D.kr. 5,00.
UFO-detektorer av Jan Steen Sørensen, D. kr. 4,00.
Hendelsen ved White Sands - Daniel Fry forteller selv om sin kontakt ved White Sands. D. kr. 7,00.
Alans Budskap av Daniel Fry, D.kr. 4,00. Mantell-saken, D. kr. 2,50.
Budskaper fra Rummet, red. av Willy Wegner, D. kr. 10,00.
Jeg er i kontakt med rummennesker, av Howard Menger, D. kr. 4,00.
Bestilles hos: FUFOS, Brobergsgade 12, 1 th, 1427 København K,
(Postgiro 8 18 83) Dansk) Ved forskuddsbet. + porto.)

Jeg beretter og jeg beretter om igjen, men ofte er det som om jeg står ved kanten av en svimlende avgrunn, der jeg hverken ser bunnen eller motsatte siden - og jeg hvisker ut over stupet, men ikke en gang ekkoet svarer meg. Du ufattbare ensomhet! Oh Gud, Du som jeg alltid har klynget meg til og som jeg vet aldri noensinne glemmer Dine barn - gi meg kraft til å fortsette å viske og la meg noen ganger, noen få ganger imellom... få kjenne at min hvisken er et såkorn som skal gro, blomstre og bære frukter i framtiden.

Å minnes. Det er skjønt, vidunderligt skjønt, for da vet man sikrere enn man vet av all verdens skrifter og høytidelige eder at man er udødelig, at man har levd før og skal leve på nytt... men samtidig er det forferdeligt, ubeskriveligt ensomt, for man finner så ytterst få som også bærer på minner og derfor kan tro, helt og fullt. Visst finnes det mange andre, som tror meg, tross at de selv ikke kan minnes... men det kan aldri bli samme berusende sterke overbevisning som når man selv minnes, direkte og uten alle tåkeslør: JEG HAR LEVD FØR!

Jeg hvisker og hvisker på nytt, toneløs hvisken, jeg sender mitt budskap ut i det vide, til enhver som kan lytte og forstå. Budet om liv, om evigt liv: Jeg vet, jeg minnes, vi har alltid vært, Du har bare tilfeldigvis kommet til å glemme. Min venn, døden er jo et rus, et sterkt rus, og da mister man så lett minnet. Døden er et slag, et hardt slag, og da faller minnet bort. Døden er en angst, en stor angst, og da låser minnet seg og Du står der tom på alt og vet ikke det bøss. Men, kjære venn, bror, søster, jeg er jo presis som Du: Bare et menneske. Og jeg kan minnes! Så vær stille, for jeg skulle heller forsverge meg til mardrømmens helvete enn om jeg skulle villede Deg og lyve for Deg. Tro meg, for jeg er Din venn og Ditt andre jeg, jeg er Dine øyne og ører bortenfor Dødens svarte porter. Alt hva skjebnen så gåtefullt skjenket meg i evnen til å minnes, det stiller jeg nå til Din disposisjon. Kjæreste Du, min innerligste venn, her har Du alt hva jeg kan gi, en gave av det klareste stjernelys: DU ER UDØDELIG, jeg vet det og jeg sverger Deg ved alt som er liv at jeg taler fritt og sant, uten svik og skjulte hensikter. Se, jeg åpner jo min brystkasse for Deg. Rør ved mitt levende hjerte! Se, min sjel brer jeg ut fremfor Deg som et klede - gransk det, bedøm det! Jeg er åpen innfor Deg og viser mitt lys, dette skjebnens ufattbare lys av reneste minne, strømmer mot Deg! Jeg minnes og Minnes udødelighet. Jeg er som Du. Du er udødelig og hør: Ingen død skal noensinne kunne beholde Deg, for ingen død har noensinne gjort det. Lenker er kun for kroppen - men sjelen er fri.....

Hører Du hviskingen? Jeg har hvisket så lenge. Har Du svart meg? Kan Du tro meg, forsøk, bare litt? Jeg hvisker jo nettopp til Deg...

Min venn, oh min nære venn, min sjelsfrende: Vi kunne gjøre så mye om Du bare ville. Om Du bare kunne tro meg og rekke meg Din hånd og vi skulle gå ut og bli til en voksende mengde og fylle Jordens grønne topper med den seirende fredens arméer. Det behøves. De grønne toppene har altfor lenge blitt forherjet av morderiske, voldens, ødeleggende krigsarméer. Onde såkorn har blitt spredt i tykke lag over verden og gitt voldets bitre høster. Oh alle dere, som elsker fred og sannhet, alle dere som elsker liv og frihet, alle dere som elsker KJÆRLIGHET - dere kan jo gjøre verden fri, om dere bare vil. Så enkelt. Så lett. Så lett. Det bare blir - om dere vil. Tro meg, for jeg minnes og jeg vet og jeg ser. Så skjedde langt borte i et annet system og se, det harde voldets panser forsvant så lett som gråkalde tåker og lyset brøt igjennom og alle fuglene sang, grønnheten duftet, det var livets gyldne vår - og ti millioner stjerner blinket inn fra det uendelige og nikket og blinket og lo. Så lett - bare man ELSKER!

Tror Du ikke? Oh, jo, kjæreste venn. Slik er det! Jeg levde der og var lykkelig. Lyset brann av fryd med eventyrlige regnbuers funkling. Det var i det salige Kvåtur-Glon, lysets hjem, stjernenes keiserverde,

fredens hjemsted... ack, ingen ord rekker til, de faller som flagrende slør når de løftes for å dekke det som er ubeskrivelig i jordiske ord. Og enda finnes det, så skjønt, så sant, så lyst. Kjærlighetsblomst, stjernedrom. Det kan bli likedan her, på stridenes og sorgenens Jord. Dødsskyggens Dal, ja, også her i plagenes dødsnatt kan klart lys bryte frem. Men Gud, Du Som Lytter I Alt Liv: Gi mine såkorn, Dine Såkorn, kraft til å gro! Oh Gud, la mine ildebrennende ord nå inn til dypet av levende sjeler og la dem gro der, gi dem av Ditt hellige lys, stråle oh Gud og la mine blomster slå ut! Jeg har båret frøene over rummets isnende dyp, varmet dem inne i Jegets utslukkelige ild. Til Jorden! Så lød budet. Til Jorden! Bær mine frø, Du som jeg sender, Du en av mange! Bær mine frø og så dem i levende ånds moll! Men Gud... Du all gronings herre... jeg sår jo, se, jeg sår ut Dine hellige frø. Jeg strever vide, jeg strever dypt og høyt, vidt og bredt. Jeg sår, for det er min oppgave. Jeg sår guddomsfrø i levende sjeler. Og jeg vannet dem, og det behøves, med mitt hjertes blod og ligger ved hagens kant og dør og er lykkelig enda... om bare Dine frø vil gro. Stjernefrø, gro! Spire her, i denne frosne molljord, langt ute ved verdenshjulets rand. Kle Jorden med kjærlighetens fagreste blomster, for slik er det, at denne frosne og mørke verden kan jo ikke leve, om ikke kjærlighet får rom her. Så blomstre nå, spre den evige duftens jubel over verden, evighetsduften, budet, SE DET FINNES JO INGEN DØD!

Dere sjeler, som så lett gir opp kampen mot det onde - se, dere kan jo stå det imot, om dere bare vil. Nekt, - så enkelt er det. Si, kort og med all Din overbevisning: Nei, jeg vil ikke ondt, jeg vil godt! Og da har Du allerede bygget på lysets vei, Du har lagt Deg selv der. For det er nettopp dette jeg ber Deg om: DEG SELV! Du må ta Deg selv i Din sjels hand (og den handen er sterkere enn alle kroppslige hender) og si, med all Din overbevisning og med full og ærlig vilje: Jeg gir meg selv! Da har lysets vei vokset, med en hel menneskesjels rom! Kan Du? Vil Du? Men si: VÅGER Du virkelig? Du har kanskje ikke forsøkt? Forsøk igjen! For slik er det, kjæreste vennen min: Denne veien KAN BARE bygges av sjelers substans, ikke av NOENTING annet. Din sjel. Alles sjeler, Lysets vei er nemlig nettopp slik.

Her er jeg. Der er Du. Kommer Du? Er det ikke på høy tid at disse årtusener av vold, vold, vold tar slutt? Har voldets middel noensinne tjent lysets vei? Slagsteinen, klubben, øksen, stenkniven, spydet? Lansen, buen? Armborst, gevær, pistol, kanon, kulespruten - bomber? Alle disse bomber? Bygger de lysets vei - en eneste liten tomme? Atombomber, vannstoffbomber, koboltbomber, laserprojektorer, fotonreflektorer - antimateriebomben, det sluttelige svaret, den evige taushetens uhyggelige skrikende svar... si hvor går lysets vei, bror, søster, hvor går lysets vei, kjære venn?

Her er jeg. Hvor er Du? Så lange tider som har gått forbi og stadig har man lagt ANDRE i vektskålen. Men det er jo ALLDELES feil! Ikke kan man bygge på lysets vei gjennom å legge ANDRE - man må legge SEG SELV. Helt og fullt, uten reservasjon: Her tar jeg nå og legger meg selv, helt og holdent, uten å glemme den minste bit. Slik! Nå har jeg lagt meg selv der, av fri vilje, av oppriktig overbevisning - dette er hva JEG selv virkelig VIL, og ikke noe annet, ikke noenting av alt annet. Dette er hva jeg helst av alt vil... og se! da vokser jo lysets bro! Ser Du? Men så se da! Det er slik det må gå til - når hver liten lysglimmende sjel legger seg selv som byggemateriale uten reservasjon, da begynner den ufattbare skjønne veien å vokse, da løper lysbroen ut i natten og dets lys stråler stadig klarere til det ikke lenger er skygger igjen.

JA! Vennen min, veien, broen - det er jo Du, Du som jeg, for Du og jeg og alle andre... det er VI! Og lykken, sannheten, den store skjønne friheten - den kan jo bare komme av OSS, ikke av noen andre. For det finnes ikke noen ANDRE. Det finnes bare, nå som tidligere, nå som alltid, bare VI. Du forstår? Gjør Du? Forstår Du? og Du tror meg? Har Du hørt min hvirken til slutt og forstår den? Den er til Deg, den er jo Din egen røst, for Du er også et JEG, en lysets evige sjel. Kjære venn, kjæreste lille søskensjel så nær inntil. Her jeg! Hvor er Du?

HOVEDBLADET, 20.-26. februar 1972:

LEGER OG ANDRE KVAKSALVERE

av Dr. Knox

Naturleger på vei mot anerkjennelse? Engang ble kiropraktoren kalt kvaksalver - nå gir sykekassen tilskudd.

"Mellom 70 og 80 pct. av de sykdommer, vi behandler, kan vi ikke gjøre noe ved. Kommer pasienten seg lykkeligvis allikevel, er det mest Vårherres skyld, og legene har sjelden noe å være viktig av". Overlege Michael Schwartz ved Amts-sygehuset i Glostrup.

Sunnhetsvesenet i USA anvender hvert år 500 mill. kr. på å forhindre naturlegers virksomhet.

En naturleges feiltagelser blir straffet av retten. En leges feiltagelser begraves under tre alen jord.

- - - o - o - - -

Hva er en lege? Det er en helbreder, som er medlem av Almindelig Dansk Lægeforening. Danmarks kraftigste og sterkeste fagforening, men den har ikke noe med fagbevegelsen å gjøre i den forstand, som arbeidere kjenner det.

Den er redskap for et monopol, som gjør, hva det passer det uhindret av Monopolrådet.

Ingen tør skride inn ovenfor legeforeningen. Dels er den som sagt sterk som bare fanden, dels er vi redde for legene. De kan kurere oss, når vi blir syke, og hvis vi ikke behandler dem pent, streiker de kanskje, og hva da?

I gamle dager brydde man seg ikke om å gå til lege, især ikke hvis man bodde på landet. Man klarte seg med hjelp av selvhjelp. Hadde bøker om helbredende urter, og man kjente mange gode husråd, som gikk i arv fra slekt til slekt.

DE KAN KURERE!

Ble man endelig riktig syk, besøkte man en "klok mann" eller "klok kone". Dem var det mange av i gamle dager. I hundrevis. Nå er det kun enkelte tilbake. De er blitt prominente. Deres erindringer kan leses i ukebladene. Og reseptene likeså.

Det er lange køer utenfor de få kloke menn og koner vi har ennå. Og de kan noe, mange leger ikke kan: De kan kurere folk!

Og det er jo ikke så heldigt. Det er en slags skruebrekkeri. Illoyal opptreden ovenfor faglærte helbredere.

BOT FOR Å KURERE FOLK

Men gudskjelov er det lov og rett i Danmark. Og kan man ikke forhindre folk i å gå til den kloke mann - eller naturlegen, som det heter idag, så kan man da få ham straffet.

Dels med kraftige boter, dels med fengsel, hvis dette ikke er nok. Og jo flere pasienter, naturlegen har helbredet, dess større straff får han.

KIROPRAKTIKKEN GODKJENT

Men nå er bøtten liksom ved å bli snudd. Ikke meget, men dog litt. For få år siden kalte legene kiropraktorene for kvaksalvere, som burde forfølges med lovens strengeste straff, når de kurerte folk for en diskusprolaps eller annen styggedom forårsaket av ødeleggelser i ryggvirvlene.

Så begynte snart en, snart en annen lege selv å gå til kiropraktor, når det ble galt med hans egen rygg. Og nå gir sykekassen tilskudd til behandling hos kiropraktor.

Det kalles utvikling. Og nå varer det sikkert ikke mange år, før også naturleger blir berettiget til å sende regning til sykekassen for behandling av pasienter.

"RIKTIGE" LEGER GÅR TIL KLOKE MENN

Det er en offentlig hemmelighet, at mange leger sender sin egen familie til behandling hos en naturlege, når deres egne ferdigheter ikke slår til.

Og det er tegn i sol og måne og andre himmellegemer på, at legefagforeningen vil godkjenne naturlegene, når en betraktelig del av de eldre leger og "medicinaldirektør" Esther Amundsen er utdødde.

Hos medisinske studerende og yngre leger brer seg en stadig sterkere overbevisning om, at det vil være formålstjenlig å undersøke, hva som er i naturlegenes midler, som gjør dem mere virkningsfulle enn legenes medisin.

SUNNHETSVESENET NEKTER Å UNDERSØKE

Man har foreslått Sunnhetsvesenet dette, men har naturligvis fått avslag. Esther Amundsen sier det slik: "I en tid som denne, hvor hangen til mystisime er voksende, vil det være en trang til også å prøve naturlegene. Vesentlig hos mennesker, som forgjeves har søkt helbredelse hos legene".

På et spørsmål, om en lege må henvise en av sine pasienter til behandling hos f.eks. naturlegen Otto Ballin, svarer Esther Amundsen: "Hvis legen tør det, så ja, men denne har ansvaret, hvis det skjer noe med pasienten. Legeloven som sådan forbyr ikke at man henviser til naturlegene, men legefagforeningens egne kollegiale vedtekter er jo betydelig strengere".

Her kommer det tydelig frem, at det er fagforeningsmessige hensyn, som forhindrer naturlegene i å bli godkjent av myndighetene.
- Her står vi altså idag: En krets av naturleger eller kloke menn kurerer folk i titusenvis.

Legefagforeningen og Sunnhetsvesenet later som om de intet kjennskap har til det. De nekter å undersøke naturlegenes metoder og legemidler. Flere naturleger, deriblant Otto Ballin, har bedt om en vitenskapelig undersøkelse av deres metoder. Hittil forgjeves.

RIKSHOSPITALET OG WOLLES URTER

På Rikshospitalet har man hatt en del å gjøre med naturlegen Arno Wolle og hans urtepreparater, naturligvis i dypeste anonymitet. Gad vite, om det foreligger forsøksrapporter, som en interessert student kan få lov til å se, skriver bladet "stud.med.", som i et særnummer har helliget naturlegene en grundig undersøkelse og vurdering, og det en overveiende positiv. - I en del andre land, bl.a. Tyskland og England og Norge, ser man mere velvillig på naturleger. Og inntil 1934 var det i Danmark tillatt folk, som uten å være riktige leger, hadde bevist å ha spesielle evner til å kunne helbrede folk, å praktisere i bestemte distrikter.

VI KJENNER DEM IKKE

Men legestandens representanter foretrekker å opprettholde offisiell uvitenhet om naturlegenes eksistens og deres dokumenterte helbredelser av folk, som var oppgitt av legene.

Sunnhetsvesenet arbeidet tre år på å få Ballin idømt en bot på 5.000 kroner, for å ha utlevert fortynnete mineraloppløsninger til sine pasienter. Oppløsninger, som kurerte dem, Ballin ble dømt.

Legefagforeningens formål: Offisielt å beskytte pasienter, men uoffisielt for å beskytte legestandens noe flossete faglige ære.

EN BARNDOMSOPPLEVELSE

Observasjoner av og kontakter med UFOnauter, humanoider eller hva man nå vil kalle det, synes etter alt å dømme å være en foreteelse som ikke kun tilhører tiden etter 1946/47. Aili Nurmiaho, redaktør av "Vimana" har vært i kontakt med en kvinne som opplevde en "kontakt" i 1942. Redegjørelsen av denne hendelsen ble publisert i nr. 2/1970 av "Vimana" og er oversatt til svensk av Jorma Heinonen.

Fru N.N., som vil være anonym, har til meg (Aili Nurmiaho) berettet følgende hendelse, som hun opplevde som barn:

"År 1942, da jeg var 9 år gammel, fikk jeg oppleve en merkelig hendelse. Jeg bodde da i Niinisalo by i Kankaanpää-området. En juledag befant jeg meg på hjemvei fra plassen der kyrne beitet, og gikk som vanlig på jernbanen.

På venstre side av jernbanen gikk en landsvei, som siden krysset jernbanen lenger fremme. På et sted der avstanden mellom veien og jernbanesporet var 10 meter, så jeg en ukjent kvinne komme fra veien mot meg. Hun så ut til å være i 40-50 årsalderen, kanskje 175 cm lang og kledd i mørkblå dress.

Hun var barhodet og hadde et kort, mørkt og tett hår, som var svakt selv-krøllet. Hennes ansikt var smalt og nesen var rett. Hun var pen, men hadde ikke noe spesielt kvinnelig utseende over seg. Hun lo hele tiden. Hele hennes person ga et meget vennlig inntrykk. Hun utstrålte pålitelighet, hjelpsomhet og godhet. Hun virket å være en meget utviklet, rent av fullstendig menneske. Følgelig kjente jeg ingen redsel da hun tok meg i handen.

Jeg kjente at hun ville ha meg med seg. Jeg kan ikke huske at jeg under hele hendelseforløpet skulle ha hørt noen røst fra de personer jeg traff eller enn ikke min egen røst. Jeg gikk, uten å være i tvil, med kvinnen fra jernbanen mot den nærliggende landsveien.

Da vi var kommet til veien, så jeg to for meg ukjente menn komme imot oss langs veien. De slepte en gjenstridig gutt mellom seg. Jeg kjente igjen gutten på utseendet. Hans hjem lå omtrent 2 kilometer borte. Han var 13 år gammel på den tiden.

De to mennene var av normal størrelse, smale og kledd i lysblå skjorter av noe sløtt tøy og litt mørkere bukser, som var svakt grønlige. De var barhodet, deres hår var lyst til farge og de var kortklippede. De så ut til å være 30-35 år gamle og syntes venlige.

Gutten, som de slepte mellom seg, virket redd. Han forsøkte med all sin kraft å komme løs. Mennene førte gutten mot venstre siden av veien og kvinnen og jeg fulgte etter dem. Der fantes en liten åpen plass, ca. 10 meter fra veien.

Da vi hadde kommet til den åpne plassen så jeg et merkelig apparat stå der på tre ben. Apparatet var aluminiumsfarvet og på dens ene side kunne man se en smal åpning, hvor det gikk 4-5 trappetrinn ned til marken. Etter min bedømming var apparatet ca. 2 meter høy og ca. 7 meter bred. "Benene" som apparatet sto på var mer enn en meter høye.

Mennene løftet gutten inn gjennom åpningen. Jeg kjente på meg at kvinnen spurte meg om jeg ville følge med til maskinen. Jeg steg uten den minste tvil opp trappen og inn i apparatet gjennom åpningen, kvinnen etter meg.

Da jeg hadde steget inn så jeg gutten på kne til venstre, hysterisk skrikende av redsel. Da jeg vendte meg om, merkte jeg at åpningen var stengt. Jeg vet ikke hvordan det hendte for jeg hadde ikke sett noen dør. Jeg befant meg i et rundt rom. På venstre side fantes en omtrent to meter høy skive eller instrumenttavle, full av målere og ulike apparater.

Ved motsatte vegg fantes et bord og ved det satt det fem menn. De var likedan kledd som de menn som hadde tatt gutten til maskinen. De diskuterte rolig og alvorlig og det forekom meg som om de skulle ha et viktig møte igang. Kvinnen fremstilte meg for mennene, som var vennlige, men siden enset de ikke noen oppmerksomhet til meg.

Det så ut til at man hadde glemt bort gutten på gulvet. Jeg kommer meget vel på hvordan jeg kjente i meg den store nød han befant seg i og jeg syntes han skrek meget høyt, men ingen brydde seg om det.

På den siden av rommet der bordet sto fantes en rad vindu hvor man kunne se ut. Kvinnen førte meg til instrumenttavlen og ba meg trykke ned en stang på venstre side av instrumenttavlen. Jeg strakk ut handen og nådde akkurat opp til stangen. Jeg dro den ned og med det samme kjente jeg hvordan vi begynte å fly med en svimlende hastighet. Jeg kjente at kvinnen sa: "Nå flyr vi mot øst, mot Jesu fødselstid".

Kvinnens nærvær ga meg en trygghetskjensel og jeg var ikke noe redd. Jeg var barfotet så jeg kunne meget godt kjenne at gulvet var av metall, som var dekket med gummiliknende matter på gangstedene.

Jeg kan ikke komme på hvordan jeg kom inn i et annet rom, som fantes bakom instrumenttavlen. Der fantes en åpning til det store rommet. Jeg la aldri merke til noen dør, uten kun åpninger. Det mindre rommet var ca. 2 x 2 m. Der fantes et vindu og nedenfor dette sto et bord på hvilket det lå en bunke kart. Jeg sto ved bordet sammen med kvinnen. Bordplaten var i høyde med mitt bryst. Kvinnen sto bakom meg og viste kartene for meg, samtidigt som mennene så på fra døråpningen.

Kvinnen spurte meg hva jeg visste om Jesus og om jeg hadde lest om ham i skolen. Jeg svarte at vi hadde lest om ham i skolen. Nå forklarte kvinnen at det er meget viktig å kjenne til Jesus og at hans ord er sanne. Kvinnen forsikret også at menneskene aldri skal tilintetgjøres. Selv om det materielle menneske forsvinner, varer menneskene ennå til evighet. Mens hun bladde i kartene, forklarte hun at det ikke finnes noen grense og ingen slutt (på universet). Hun sa også at tiden heller ikke eksisterte uten at man kan bevege seg i den like bra fremover som bakover. Jeg kommer ikke på alt sammen, hvilke spørsmål jeg stilte, skjønt vi førte en samtale der ved kartbordet. Av svarene kommer jeg kun på de som kvinnen var nøye med å poengtere.

I denne situasjon begynte jeg å kjenne sjokket. Mennene i døråpningen virket interessert. De fulgte liksom aksepterende kvinnens forklaringer og viste sin forbauselse over at jeg forsto hva hun sa. Hele tiden hadde jeg en følelse av at kvinnen hadde stor bestemmelsesrett og at hun var "fartøyet kaptein". Jeg ble ennå mere sjokkert av hva jeg fikk høre og her slutter mine minnesbilder fra besøket i maskinen, til den stund jeg merket meg liggende på åkeren. Jeg lå nær jernbanen, knapt en halv kilometer tilbake i den retning hvorifra jeg hadde kommet da jeg traff kvinnen. Jeg kjente sterk verk i magen og følte meg dårlig. Jeg var meget sjokkert og aldeles ør i hodet. Jeg kan ikke huske hvordan jeg kom meg hjem. Der var man allerede begynt å bli urolig over min sene hjemkomst. Etter mine beregninger hadde det gått to timer fra den stund jeg traff kvinnen til jeg kom hjem. Hva som hadde hendt med gutten visste jeg ikke. Jeg var oppskaket flere uker framover og jeg hadde alltid ondt i magen. Jeg kunne knapt spise, så jeg ble svært mager. Mine øyne begynte litt etter litt å bli lyssjenerte, opphovnede og røde. Også hornhinnen var alldeles rød. Omtrent en måned etter hendelsen ble jeg så dårlig at jeg ble tatt inn på sykehuset. Jeg kunne nesten ikke se. Man undersøkte meg meget nøye på sykehuset, men fant ingen årsak til min dårlige form. Litt etter litt begynte jeg å komme meg. Etter ca. en måned slapp jeg hjem. Jeg var borte fra skolen hele høstterminen. I omtrent ett års tid var jeg meget redd for den plassen der apparatet hadde stått. Jeg våget heller ikke å se opp mot himmelen ovenfor jernbanen. Siden glemt jeg hendelsen i flere år og først ti år senere begynte allting å klarne til igjen. Jeg kommer først og fremst på kvinnens forklaringer. De hadde nok vært hele tiden i min bevissthet. Om gutten hørte jeg siden at hans mentale balanse hadde blitt forstyrret ved 17 års alderen, og at han hadde havnet på mental-sykehus.

NATIONAL ENQUIRER, 6. februar 1972:

Gruppe av vitenskapsmenn og pedagoger påstår.....

DET KAN IKKE Lenger VÆRE TVIL OM AT UFO's EKSISTERER!

Det kan ikke lenger være tvil om at Uidentifiserte Flyvende Objekter eksisterer. En gruppe ansvarlige vitenskapsmenn og pedagoger diskuterte emnet på en 2 dagers konferanse ved Arizona-universitetet, og de kom frem til at den mest sannsynlige forklaring er, at de fartøyer som observeres blir kontrollert av intelligente vesener fra det ytre rum.

Foredragsholdere ved konferansen var professor fra ledende universiteter i U.S. og Canada. De besøkte det vitenskapelige selskap for å gjøre en samlet anstrengelse for å klargjøre UFO'enes natur.

"UFO'er er nå et respektabelt emne for vitenskapelig studium", sa dr. J. Allen Hynek, direktør for Dearborn Observatoriet og Lindheimer Astronomiske Undersøkelles-senter i Evanston, Ill.

I 20 år var han vitenskapelig rådgiver for U.S. Air Force UFO-undersøkellesplan. Med sin bemerkning slo han en grunnsten for konferansen.

"Enquirer" 's reporter overvar konferansen 22. nov. og han spurte de ledende deltakere om deres syn på saken.

Dr. Robert F. Creegan, beskrevet i boken "Hvem er hvem i Amerika", som en pedagog og professor i filosofi ved Statsuniversitetet i N.Y., Albany, sa: "Jeg er overbevist om at det er intelligent liv i det ytre rum. UFO'er er ikke bare illusjoner. Noen rapporter viser at de må være kontrollerte objekter. Den mest akseptable og realistiske teori for meg, er at UFO'er blir kontrollert av intelligente vesener fra det ytre rum".

Dr. Creegan poengterte i sitt foredrag at det var blitt observert elektro-magnetiske virkninger av UFO'er: Ikke bare biler er blitt stanset av UFO'er i mange deler av verden, men også motorsykler og motorscootere har blitt stanset i Frankrike, likeså traktorer i Italia.

I Alaska feiet et mønster av røde-og-hvite lys inn fra havet over Juneau, og idet de passerte over noen skip, forsvant elektrisiteten, likeså forsvant elektrisiteten ut på en hermetikk-fabrikk for fisk".

Wilbert Smith, leder av "Project Magnet", UFO-studie for det kanadiske Dept. for Transport, og dr. James McDonald, atmosfærisk fysiker ved Arizona-universitetet - begge pålitelige og høyt utdannede vitenskapsmenn - kom begge til den samme konklusjon: Den beste teori som kan passe på UFO'er, er at de blir kontrollert av vesener fra det ytre rum.

"Min egen tro på UFO'er er den samme som deres", sa dr. Creegan.

Dr. R. Leo Sprinkle, professor i psykologi og direktør ved "the Division of Counseling and Testing" ved Wyoming-universitetet, Laramie, fortalte til Enquirer: "Jeg tror at den rimeligste forklaring på UFO'er, er at de er fartøyer kontrollert av intelligente vesener. Etter min undersøkelse av historier om UFO-hendelser, mener jeg det er fornuftig å tro at vi blir studert av intelligente vesener, som ønsker å vite noe om oss, - men som ikke ønsker at vi vet at de gjør det. Jeg synes ikke det er noen grunn til uro. De har ikke gitt noe bevis på fiendtlighet", sa dr. Sprinkle.

Han nevnte en uoffisiell undersøkelse som ble gjort av en flyvåpenløytnant. Han hadde postsendt spørsmåls-skjemaer til UFO-observatører, og bedt dem beskrive sine opplevelser. "To av observatørene ga nesten identiske beskrivelser av UFO-mannskaper - skjønt obser-

vatørene ikke hadde hatt forbindelse med hverandre, og bodde hundreder av miles fra hverandre. "Den ene bodde i Syd-Colorado, den andre i Chicago, Ill.

Begge beskrev UFO-passasjerene som menneske-liknende skapninger, men med ytre benbygning. En slik beskrivelse kan neppe være resultat av ren innbilning. Begge iakttagere samtalte med UFO-vesenene, og begge sa at de fikk beskjed om at UFO-vesenene var her for å utforske vår planet av nysgjerrighet", sluttet dr. Sprinkle.

Dr. Emerson W. Shideler, fhv. leder av Dep. of Philosophy i Iowa Statsuniversitet for vitenskap og teknologi, sa til Enquirer:

"Jeg tror at det er ganske klart bevist at UFO'er eksisterer. Den mest sannsynlige forklaring er at de blir kontrollert av intelligens fra en annen planet. Det er en meget rimelig mulighet for at de er fullstendig ulike våre aksepterte meninger om normalt liv. Jeg tror ikke de er noen trusel for oss. Men deres sammenstøt med våre begreper om kultur og religion, ville bli fryktelige hvis deres besøk kunne bli bevist", sa dr. Shideler.

Dr. JohnC. Munday, biofysiker og professor i geografi ved Erindale College, Toronto-universitetet, Canada, fortalte til Enquirer:

"Jeg tror absolutt ikke at alle UFO'er kommer fra vår egen Jord. Et tilfelle som jeg undersøkte nær Chicago for flere år siden, overbeviste meg om deres eksistens. En husmor, som ikke ønsket sitt navn offentliggjort, hørte en plystrende lyd utenfor huset sitt. Hun åpnet gatedøren, og så et strålende oransje-farvet lys et stykke borte. Hun ble skremt og ropte på sin mann. Han så også lyset. Da lyset til slutt forsvant, stoppet den plystrende lyden. Den neste dag følte hun seg kvalm og meget tørst. I de neste to måneder ble hennes hud vedvarende rød, tørr, skjullet og skallet av. Jeg besøkte henne to måneder etter opplevelsen og huden hennes viste fremdeles disse virkninger. Jeg prøvde henne med en løgn-detektor, og kom til at hun fortalte sannheten om opplevelsen med det oransje-farvete lyset. Tørsten og hudløsheten er typisk for en overdose av ultrafiolett utstråling. Eller også kan den høy-frekvente energi av den hvinende lyden som objektet sendte ut, ha vært ansvarlig for hennes tilstand", sa dr. Munday.

Dr. Frank B. Salisbury, leder for Dept. of Plant Science ved Utah State University, Logan, forklarte til Enquirer:

"Vi vet ikke akkurat om UFO'er blir kontrollert av intelligente vesener - men det er en sterk mulighet for det, og en teori som vi må ta alvorlig i betraktning. Og hva slags vesener kan det være? En mulighet er, at de kunne være virkelige "udødelige". Faktisk er det planteceller som aldri har dødd. Disse vesener kunne være noe liknende. Det kunne hjelpe til med å forklare deres overlevelse i århundrer, eller mere, hvis de kom fra andre stjerner i vår egen Melkevei, eller til og med fra andre galakser".

James Lorenzen, leder for "the Aerial Phenomena Research Organization (APRO) sa til Enquirer etter konferansen: "Det var et verdifullt forum av ledende vitenskapsmenn som ga og utvekslet syn på UFO-spørsmålet. Det har vist vei for bedre vitenskapelig granskning av UFO-fenomenet".

William Dick.

(Oversettelse: Eva Erichsen.)

Den 9. mars 1972 hadde Bergens Tidende en liten notis under: HIMMELFENOMEN OVER ÅSKØY. Et kulerundt rødt lys ble sett fra Sjømannsskolen i Bergen i en times tid kvelden før. Obs. var ca. kl. 2230, og ble iaktatt av mange vitner da det var en tilstelning på skolen. Den ble sett i stjerneblikkert, bl.a. av 7 politimenn, som var tilstede i 3 patruljebiler. Det så da ut til å være et skiveliknende obj.

UFO-Nachrichten, nr. 180 og 181, 1971 - UFO-Aspekt nr. 2/april 1972:
Oversatt av Jutta Johansen og Sv. Aa. Larsen.

HELBREDELSE GJENNOM UFO'S

Selv om det ennå ikke er utropt fra alle tak, er det dog mange mennesker, som har oppdaget, at de eiendommelige ting, som skjer i vår verden og som er bevist - hvis menneskelige utsagn i det hele tatt har verdi idag - er i en hurtig stigning og vanskelig å overskue i øyeblikket.

Mange av opplevelsene bærer preg av mirakler, hvis dette ord i våre dager hadde vært moderne. Ned igjennom hele historien har det vært beretninger om helbredelse gjennom naturmetoden av enkelte mennesker, som kunne føle seg ett med naturen og utnytte dens krefter. Men vi finner ingen beretninger fra noen tid, hvor en slik utladning av krefter og omgående helbredelse fra menneske til menneske har funnet sted. Parallelt med disse helbredelser er knyttet, såvidt vi vet, noe nytt: Mange av de såkalte UFO-vesener er oss tilsynelatende fiendtlig stemt, men dog er det mange velmenende over for oss jordmennesker, som fra til til annen har fullbyrdet direkte mirakler på oss.

Da helbredelse gjennom menneskelige kunnskaper ligger utenfor Flying Saucers Review's normale emner, vil jeg ikke her si mere, men berette om seks tilfeller, hvor det blir påstått, at UFO-besetninger har vært ansvarlig for omgående helbredelse av sykdommer eller sår på oss jordboere.

1. FRED REAGAN (1951 USA). Denne beretningen om en påstått opplevelse kom Derek Demster i hende, da han var utgiver av Flying Saucers Review fra januar 1955 til juli 1956. Han offentliggjorde den dog ikke, uten tvil fordi det dengang lød alt for fantastisk og fornuftsstridigt til å kunne være sant. Jeg tilstår ærligt, at jeg aldri i de år fant noen, som kunne eller ville bekrefte den eller kaste lys over saken.

Det kunne jo være uriktig, men jeg tror det ikke, for det inneholder for mange elementer av sannhet, som nå forekommer så selvfølgelig, men som i 1951 forståelig nok var utenkelig. Den usedvanlige historie av Fred Reagan vil jeg vente med til en annen anledning,

Alt hva som interesserer oss nå, er, at mannen i 1951 fløy en Piper Club maskin over USA, da han ble truffet av et pulserende, rombeformet UFO. Den ødelagte maskinen styrtet ned (han var uten fallskjerm), da han plutselig følte, at han ble grepet og trukket opp i UFOet av en kraft, som fra en klebrig masse. I dette hemmelighetsfulle objekt befant han seg ansikt til ansikt med glinsende små vesener ca. 90 cm høye. De liknet store metalliske asparges.

Han påsto, at disse vesener talt til ham på engelsk. De unnskyldte ulykken og la ham bevisstløs, men uten en skramme, på en farmers mark ved siden av flyet, som var styrtet flere tusen fot ned og hvis motor stakk godt halvannen meter ned i jorden. Før de la ham ned, undersøkte de ham, og da de oppdaget, at han hadde kreft, fjernet de den, som en liten erstatning for den skade, de hadde pådratt ham.

Vi har hørt og lest meget om UFOer i de 20 år, som er gått siden da, men historien om Fred Reagan fortjener å bli omhyggelig og objektivt undersøkt, for den ender med følgende beretning datert:

Atlanta, Georgia, 16. mai 1952: Fred Reagan, som siste år helt sensasjonelt var gjest i en flyvende tallerken, døde i dag på stats-sinnsykehospitalet, og dødsårsaken var degenerasjon av hjernecellene på grunn av for sterk radioaktiv stråling. Jeg tror ikke, at Fred Reagans historie var ren fantasi, selvom den, innen den nådde meg, sikkert ble pyntet litt. Siden 1951 har vi hørt for meget til, at vi bare kan slette det.

Som dr. Hynek uttrykker det, behøver det ikke foreligge bevis for

en UFO-historie, for er det først laget en beretning, er eksistensen av beretningen allerede en kjennsgjerning. Og de seks beretninger, som jeg her har utvalgt, er alle kjennsgjæringer, som vi ikke kan ignorere, når vi påstår, at vi er ærlige i våre undersøkelser.

2. Buck Nelson: Buck Nelson, en beboer i et landlig område i USA, forteller, at han den 30. juli 1954 klokken fire om ettermiddagen hørte radio, da den plutselig ble avbrutt av en pipende lyd og stemmer på et fremmed sprog samtidig med, at hans pønne og hund utenfor huset hylte opprevet og vilt. Da han trådte utenfor huset, så han en diskos på ca. 15 meter i diameter. Den svevde 50 meter over huset, og han for inn igjen og hentet sitt kamera. Imidlertid var det kommet tre skiver på himmelen. Hans senere offentliggjorte fotos viste dog kun to skiver, det ene bilde var merkelig nok blankt, skjønt han hadde hvert enkelt UFO i søkeren.

Buck Nelson forteller, at besetningen var store, sterke og muskuløse menn, som senere landet flere ganger på hans område, gikk i hans hus og tok ham med på en flyvetur. "Den største forskrekkelse fikk jeg", sier Buck Nelson, "da jeg prøvde å signalisere med min lommelyst til den skive, som var nærmest. En lysstråle, hetere og lysere enn Solen ble rettet imot meg så sterkt, at jeg falt til jorden. Da jeg lider av sterke hoftesmerter og neuritis, våget jeg ikke å røre meg eller reise meg opp, for ikke å risikere et nytt støt. Jeg iakttok skivene, til de var forsvunnet, og da reiste jeg meg opp og ble fullstendig målløs, for alle mine smerter var vekk, og de har aldri plaget meg siden".

3. DEN DØENDE KREFTPASIENT. Denne beretning fikk FSR fra ingen mindre autoritet enn den fremragende UFO-forsker dr. Olavo Fontes fra Rio de Janeiro.

Den 17. mai 1958 mottok dr. Fontes' venn journalisten Joao Martins, likeledes en kjent UFO-forsker, et brev datert Rio de Janeiro tre dager tidligere. Brevet var skrevet av en dame, som imidlertid ikke ønsket sitt navn offentliggjort. Hun fortalte, at hun hadde arbeidet som hushjelp hos en velhavende brasiliansk familie, som bodde i Petropolis i fjellene vest for Rio. Denne familie hadde en datter, som led av mavekreft, og hun var oppgitt av legene som et håpløst tilfelle.

Om kvelden den 25. oktober 1957 da pasienten, miss Laiz, hadde nådd sykdommens krise og ingen morfininnsprøytinger mere hjalp henne, hevdet Anazia Maria, at et kraftig lys kom til syne utenfor pasientens vindu. I stuen befant seg syv medlemmer av familien foruten det samlede tjenerpersonale. Lysstrålen kom nærmere, trengte inn og fylte hele stuen. Da familiens sønn styrtet hen til vinduet, så han en liten flyvende tallerken, fra hvis åpne luke noen små vesener steg ned. Derpå gikk de inn i huset. De var ikke mere enn en meter og tyve høye, og de hadde langt rødligt-gyllent hår, som nådde dem til skulderen. De hadde klare, grønne "kinesiske" øyne.

I stor taushet betraktet vitnene, hvordan de små vesener nærmet seg sykesengen og la noen instrumenter på den.

Da la en av dem hånden på pannen til far til piken, og samtidig begynte faren telepatisk å fortelle den fremmede alt om datterens sykdom. Den lille mannen gjennomlyste deretter den sykes mave med et blå-hvitt lys, slik at de tilstedeværende kunne se kreftsykdommen i maven.

Operasjonen med fjernelse av kreftsvulsten varte kun omkring en halv time. Innen de trakk seg tilbake, meddelte de faren telepatisk, at pasienten stadig hadde bruk for medisin og ga ham en "hul ball" tilsynelatende av stål, og den inneholdt 30 små piller, som hun skulle ha en av hver dag.

Miss Laiz ble frisk, noe hennes lege attesterte i desember 1957. Dette tilfellet ble ikke offentliggjort, for pikens far hadde telepatisk lovet de små vesener å hemmeligholde episoden.

4. ROBERT GOODE (1965, USA). Om natten mellom den 3. og 4. sept. 1965, mens det store "UFO-Flap" (Black out) nådde sitt høydepunkt, kjørte Bill McCoy og hans ledsager Robert Goode fra Sheriff-avdelingen i Brazoria-County i staten Texas ad hovedvei nr. 36 syd for Damon. Hele kvelden hadde Goode hatt smerter i sin venstre pekefinger forårsaket av bitt fra en tam alligator. Fingeren svulmet hurtigt opp og blødde kraftigt.

Kort etter midnatt dukket et kjempemessigt UFO opp. Det var minst 60 meter i lengden og 15 meter høyt midt på. De kjørte i panikk fra stedet, men ikke før enn at UFOet hadde nådd å rette en stråle mot deres bil. Denne stråle rammet Goodes venstre arm og hånd, den hadde han nemlig stukket ut av vinduet, og han følte derpå en sterk varme i armen, og kort tid etter merket han at smertene var borte. Blødningen var borte, og såret ble bra med en helt unaturlig hurtighet.

5. DR. X (1968, Frankrike). I en spesiell artikkel til Flying Saucers Review berettet en venn til Aime Michel om, hvordan en fransk lege ble helbredet av et UFO mellom kl. 3.55 og 4.05 om morgenen den 2. november 1968. Flere vitner bevitnet denne hendelsen, men det er flere dunkle punkter i denne sak, vi vet f.eks. ennå ikke, hva han er blitt helbredet for, men siden har dr. X under dyp hypnose gitt informasjonen av psykologisk og parapsykologisk natur om sine UFO-opplevelser. Materialet om alt dette er ennå ikke frigitt, så det vil gå en bra tid innen vi får kjennskap til den fulle sannhet.

6. TOLLBETJENT TILFELLE (1968, Peru) Den 9. desember 1968 helbredet stråler fra en flyvende tallerken en peruviansk tollbetjent, som led av reumatisme og hadde dårlige øyner. Mannen fortalte, at han hadde betraktet UFOet på sin terrasse foran sitt hus, da han ble rammet av fiolette stråler i sitt ansikt. Siden da var han helt frisk og gikk ikke mere med briller.

Mekaniker Sr. Ernanno Maniero, Apro-korrespondent i Lima har innsendt følgende enkeltheter om tilfellet, som fant sted klokken tre om morgenen. UFOet utsendte lys, som vekslet mellom mørkerødt og fiolett, og det var omkring 2-3 km borte.

Konsul Gordon Creighton.

HORMONER ØKER INTELLIGENSEN

av Bent Henius

Undersøkelser foretatt av dr. John Money på John Hopkins Hospital i Baltimore, USA, tyder på, at tilførselen av mannlige kjønnshormoner til det ufødte barn øker dets intelligens senere i livet. En praktiserende lege i England er kommet til et lignende resultat.

I USA dreiet det seg om en gruppe mennesker, som hadde en sjelden arvelig lidelse, hvor binyrene frembringer et stoff med virkninger som det mannlige kjønnshormon androgen. 70 mennesker av begge kjønn viste seg å ha en helt annet intelligensfordeling enn den øvrige befolkning.

Gjennomsnittsintelligenskvotienten er 100, og 50% av alle mennesker ligger under den. Men blant dr. Moneys pasienter hadde kun 27% en IQ under 100. Og skjønt kun en av 10 normalt ligger over 120, var det i dette materiale en av tre.

Dr. Money undersøkte også en gruppe barn, hvis mødre hadde fått

progestin - en syntetisk form for progesteron - for å unngå arborter. Progestin minner kjemisk meget om androgen, og en del av det finner vei til det ufødte barns blod.

Stoffet anvendes ikke mere til dette formål, da piker viste seg å bli født med maskuline egenskaper. Dr. Money undersøkte 10 piker og konstanterte, at de alle lå over gjennomsnittsintelligensen, og at seks var helt oppe i over 130.

Dr. Katharina Dalton i London undersøkte barn, hvis mødre ble behandlet med progesteron for lidelsen toksemi, dvs. giftstoffer i blodet under svangerskapet. Barnene ble sammenliknet med en gruppe barn, hvis mødre ikke hadde fått denne behandling.

Det viste seg, at progesteron-barnene tidligere lærte seg å stå og å gå, samt at de klarte seg bedre i alle skolefag unntatt gymnastikk. Jo mere progesteron moren hadde fått, dess bedre klarte de seg.

Også i Sovjetunionen har man foretatt undersøkelser av denne art. Dr. Libermann ved Instituttet for Obstetrik og Gynekologi i Leningrad er nådd frem til liknende resultater.

APENE BLE AGGRESSIVE

Det er ikke ukjent, at vi mennesker skal ha plass, hvis vi ikke skal gå hverandre på nervene. Forsøk med aper i USA har vist, hvordan aggressjonen stiger, jo mindre plass dyrene har.

Det er dr. John Emmerick ved det store ape-forsøkssenter i Wisconsin, som har foretatt forsøkene. Han har forelagt sine resultater på et møte i American Association for the Advancement of Science.

Aper i grupper på fire ble satt i bur, som normalt er innrettet til en ape. Biokjemiske undersøkelser avslørte, at dyrene var under betydelig stress, og de ble meget aggressive. En av gruppene måtte oppløses, fordi det var alvorlig fare for at de tre aper skulle drepe den fjerde.

Derpå lukket man apegruppene inne i større bur, og straks minsket aggressjonene. Opptrådte de en gang imellom, hadde den angrepne apen mulighet for å unngå angrepene på grunn av de større plassforhold.

Dr. Emmerick mener, hans forsøk bør få betydning for amerikanske fengsler, hvor mange fanger ofte er stuvet sammen på en meget liten plass.

(Berlingske Tidende, 28. februar 1972).

UKJENT FLYVENDE GJENSTAND PÅ NÆRT HOLD (rapport 18 fra UFO-Bergen, sammensatt og utarbeidet av Finn W. Kalvik.)

5. januar kl. 1820, 1972, Et stykke ovenfor Skytterveien.

To gutter, Terje Melbø og Jan Erik Olsen, begge 15 år, er oppe i terrenget ovenfor Skytterveien for å se til duene sine. Idet de sto og betraktet stjernehimmelen (de er begge interessert i astronomi) ble de oppmerksomme på et hvitskimrende sigarformet objekt som langsomt kom glidende ned langs fjellsiden. Objektet passerte under høyspentledningene, og da de gled forbi trærne (furu og gran) observerte guttene at tretoppene bøyde seg ifra objektet (en effekt antagelig forårsaket av kraftfeltet rundt objektet). Objektet hadde to "vinduer" som avga et skarpt blå-hvitt lys. Guttene anslår obj. lengde til ca. 4 m, og hastigheten til 15-20 km/t. På det nærmeste var guttene bare 20-25 m fra objektet, som ble borte bak skogen i retning mot byen. Obs.tid: 30 sekunder,

Traktaten med forbudet mot atombombeprøver avbrøt de atmosfæriske prøver, før de Forente Stater kunne gjøre noe med EMP-studiene....

Forsvarsdepartementet i Pentagon avslår å diskutere EMP overhodet, idet man blott innrømmer, at EMP har "uønskete virkninger på ubeskyttet elektrisk og elektronisk utstyr", og at man hele tiden avprøver våpensystemer imot simulert EMP".

Det meste materiale med opplysninger om EMP og black-out virkninger frembrakt ved atombombeprøver og plasmaforsøk i laboratorier er "hemmeligstemplett". Vi mener imidlertid, at De er kvalifisert til å arbeide med "hemmeligstemplett" materiale, og vi tror, at hvis De ber om de opplysninger De behøver til å løse UFO-spørsmålet, så vil De også få tillatelse til å få det.

De EMP fenomener, som ledsager både atombombeprøver og plasmaforsøk i laboratorier, har en sterk psykisk virkning på mennesker. Dette skyldes muligvis, at de elektriske impulser i nervesystemet og hjernen stoppes på grunn av de frembragte lineære vibrasjoner i elektronene. Følgen er en black-out av bevisstheten eller hukommelsen. Når personene våkner opp, er de i en tilstand noe lik en dyp hypnose - blott er de helt bevisste og ikke selv klare over forandringen. Det synes ikke muligt å få dem ut av denne hypnotiske tilstand, da den ikke er frembrakt av mennesker. Alt hva de hører vil bli oppfattet som hypnotiske suggestioner med sikte på dem selv personlig. De mange forskjellige og ofte motstridende meninger de hører kan hurtigt hensette dem i en tilstand av mentalt stress, alminnelig forvirring og mistet konsentrasjonsevne. Undertiden blir de pågjeldende fanatikere eller dypt religiøse. I noen få tilfeller er følgen en så dyp depresjon, at de pågjeldende begår selvmord eller må innlegges på hospital. Derfor er det av største viktighet, at disse mennesker beskyttes omhyggeligt mot negative eller motstridende innflytelser. Det synes å være en blivende personlighetsforandring, selv om virkningene etter hvert går litt tilbake.

Det meste materiale med opplysninger om de psykiske virkninger forårsaket av EMP er også "hemmelighetsstemplett", men De vil sannsynligvis være i stand til å få det, hvis De anmoder om det. Det er av ytterst viktighet, fordi de samme psykiske virkninger synes å ledsage møter med UFOer eller de såkalte "tause kontakter".

Vi foreslår, at de utarbeider 2 rapporter - en "hemmeligstemplett" rapport - og en offentlig rapport. De vitenskapsmenn, som ikke kan akseptere å arbeide med "hemmeligstemplett" materiale, kan hjelpe Dem med utarbeidelsen av den offentlige rapporten.

Vi er klar over, at våre opplysninger når Dem på et sent tidspunkt i Deres program, men vi håper, at De ikke desto mindre vil ha verdi av dette i Deres arbeide.

Med vennlig hilsen, Hans Lauritzen (sign.)

Jeg mottok et vennlig brev fra dr. Condon, hvori han takket for opplysningene, men beklaget, at han nettopp hadde avsluttet rapportarbeidet. Dr. Condon henviste til forskjellige militære myndigheter i Washington, som igjen henviste til sivile plasmaforskere. Hvis muligt skal jeg senere kort omtale de siste nyheter.

I adskillige tilfeller har ufo-nauter forsvart seg med rør-formete våpen, som lammet mennesker uten å skade dem. Denne virkning tyder på, at det sannsynligvis anvendes energiformer, som er beslektet med de EMP og black-out energiformer, vi selv har oppdaget. Romfolkene har i årenes løp ovenfor mange kontaktpersoner ofte advart menneskene mot den ukjente fare, som atomforsøkene utgjør. Vitenskapen har svart, at den kraft, som utløses, er langt mindre enn den kraft, som opptreder i naturen f.eks. ved vulkanutbrudd, og at det derfor ingen fare er. Nå vet vi altså, at romfolkene hadde rett i sine advarsler. Menneskeheten står idag i den situasjon, at hvis alle vitenskapens resultater anvendes til krigsformål vil det bety vår totale utslettelse. Det er derfor tvingende nødvendig, at alle land på Jorden gjør en alvorlig innsats for å sikre en fredelig sameksistens.